

giver Registrator, og Følgen vil for det Første utvivlsomt blive den, at Expeditionen gaar langsomt. Jeg skal nævne et praktisk Hensyn, som man i saa Henseende bør lægge Vægt paa — det ærebe Medlem antyde jo, at han var villig til at tage saadanne Hensyn, idet det navnlig var fra den Side, han saae Sagen. En Mand i den Stilling, som bliver i en væsentlig Grad anstrængt, kan let blive ængstelig og skrupsøs. Han vil benytte sin Ret til at afsøge Folks Bæremærker, naar han har nogen Tvivl, især naar han kommer ind i Bestillingen som ny Mand, efter at der allerede er anmeldt en overmaade stor Mængde Bæremærker, som han nu strax skal sætte sig ind i. Han kan være lige saa ukendt med dem, som den, der kommer og anmelder et Bæremærke, i al Fald i en vis Tid. Nei, det Praktiske i dette Tilfælde tror jeg ikke er det, at paalægge Registrator noget Ansvar eller nogen ubetinget Pligt i den Henseende, men det er i den Instrux, der naturligvis vil blive tildelt ham af Indenrigsministeriet, at paalægge ham at vise Anmelderne og Publikum al mulig Smøbekommen, Veiledning og Dplysning. Det gjør han med Rolighed og uden Ansvar, og det tror jeg vil være tilstrækkelig Hjælp for Anmelderne til i Reglen at kunne dømmes om, hvorvidt de Bæremærker, de ønske at anvende, kunne blive opretholdt mod tidligere Bæremærker eller ikke. Men forsaavidt de ærebe Medlemmer have tilstræbt, at de Bæremærker, der indføres i Registratret, skulle kunne staa deres Brøve overfor Spørgsmaalet om en Andens tidligere Ret, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at i det Tilfælde, der maaste oftest vil indtræde, det nemlig, at det ikke er det samme, men et lignende Bæremærke, som ønskes anmeldt, vil Lovens § 15, der omhandler Bæremærker, som komme det tidligere Bæremærke saa nær, at der skal anvendes mere end almindelig Opmærksomhed for at udfinde Forskjellen, komme til Anvendelse. Denne Bestemmelse er ikke optagen i de Herrers Endringsforslag. Der staa det udtrykkelig, at det skal være det samme Bæremærke. Jeg tror ikke, at man vil kunne anvende en ubivdende Fortolkning overfor det efter min Mening strænge Paalæg, som man giver Embeds- eller Bestillingsmanden. I alle de Tilfælde, hvor der kunde være Spørgsmaal om, at et Bæremærke ikke kan opretholdes mod Ervedmand, fordi det har for stor Lighed med det Bæremærke, han allerede har anmeldt, er Registrator efter de Herrers Forslag ikke ansvarlig; der gaar det paa Anmelderens egen Risiko. Dette med Hensyn til Forslaget under Nr. 1. Jeg kan ikke Andet end tilraade det ærebe Thing at forkaeste det. Jeg tror, at denne Sag praktisk og nemt vil ordne sig uden saa strænge Regler som den, der ere tilstræbte her, naar det paalægges den paagældende Embedsmand at vise al den Smøbekommenhed og Hjælpsomhed, som han kan, ligeover-

for Anmelderne, og yderligere tror jeg ikke, man bør gaa.

Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 er jo Betydningen den, at et Bæremærke, naar det engang staa i Registratret, ikke kan udslettes uden ved Dom, med Undtagelse netop af det ene Tilfælde, som er nævnt i § 12, 2det Stykke, hvor et Bo ikke inden et Aars Forløb anmelder til hvem Eneretten paa Varerne er overdraget. Ser man nærmere paa de Grunde, som ifølge § 6 berettiger Registrator til at negte Optagelsen af et Bæremærke, vil jeg antage, at de under Nr. 1 og 4 anførte ikke ville volde stor praktisk Bæmselighed, efterfom det i Almindelighed vil være let for Registrator at afsøge et Bæremærke, der bestaar af Tal, Ord eller Bogstaver eller indeholde Fremstillinger, som kunne vække offentlig Forargelse. Men jeg vil dog sige, at jeg ikke finder, det er en Pryd for Loven, om et Bæremærke, der par hasard, f. Ex. ved Overseelse, var kommet ind paa Registratret, ikke maatte udslettes undtagen ved Dom. Jeg tror nu nok, at man paa anden Maade vilde finde Vej til at faae det udslettet; men de ærebe Forslagsstilleres Mening har jo udtrykkelig været, at, naar et Bæremærke var kommet ind paa Registratret, maatte det aldrig komme ud af det undtagen ved Dom. Jeg siger altsaa, at jeg ikke tror, at dette vilde være nogen Prydelse for Loven, om jeg end heller ikke tror, at det vil have videre praktisk Betydning. Noget anderledes derimod stiller det sig med Endringsforslaget, sammenholdt med de andre Bestemmelser i § 6. Deri hebbes det jo, at Indregistreringen skal negtes, naar det indeholder Navne paa Personer eller Firmaer, der ere forfjællige fra Anmelderens eget Navn eller Firma, eller paa en fast Eiendom, der ikke er Tilvirkningsstedet for de Varer, med Hensyn til hvilke Anmeldelsen sker. Nu forekommer det mig klart, at en Anmeldelse godt kan ske og blive optagen i Registratret i al Ufjællighed fra Registrators Side og Bæremærket dog alligevel være af den Bæstæffenhed, at det ikke burde optages. Registrator kan jo nemlig ikke kjende Navnene paa alle de Personer, der existere i Verden eller i Landet, ligesaa lidt som han kan være forpligtet til at kjende alle Stednavne i Danmark, og han kan da overmaade let faae et Bæremærke, hvis Bogstaver i Forbindelse med Figurer indeholder Noget, som han vel ikke anser for at være et Navn eller Beteegnelse paa et Sted, men som dog er det. I det Tilfælde indfører han Bæremærket i god Tro; men naar det opdages, at det er Navnet paa en Person eller et Sted, maa det, som sagt, ikke udslettes. Hvad er Følgen deraf? Det kan ikke udslettes undtagen i Genhold til § 16, idet den, som anser sig for at være gaaet for nær, anlægger Proces mod den, som har benyttet dette Bæremærke, hvis denne vil være stridig, og den ærebe Ordfører for Forslagsstillerne, — som paa et andet Sted fandt det over-